

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

نیا
خان

(دکتر در تاریخ)

روابطیاسی و دیپلماسی ایران و پولونی

در زمان صفویه

(مستند باسناد آرشیوی)

« پادشاهان عرصه‌گیتی از مسلم وغیر مسلم
از اقصای ممالک فرنگستان و اروس و کاغز
و تبت و هندوستان باآن حضرت (شاه عباس
کبیر) طرح الفت و آشناشی افکنده از حسن
خلقش متواتراً ایلچیان بدرگاه عرش اشتباه
فرستاده اظهار عقیدت و دوستی مینمودند
و تحف و هدایای نفیسه زیاده از حد از چند
چون میگذرانیدند سلاطین فرنگیه و پادشاهان
مسيحیه از لاو و نمسه و فرانسه و انگلیس و
ولنديس و پرتغال و اسپانيه و پاپ که بزرگترین
پادشاهان نصاری و خلیفه ملت حضرت عيسی

« علیه السلام و مقتدائی طوایف مسیحیه است
 « باوجود بعد مسافت و مکان و دریای مابین
 « محیط و عمان از آوازه عدالت و سلوک
 « پسندیده اش باطبقات انسانی باآن حضرت
 « از روی عقیدت آمیزش نموده عتبه علیه اش
 « ازآمد و شد رسولان و وصول هدایای پر دبار
 « خالی نبود . »

(عالم آرای عباسی تالیف اسکندر بیک منشی. جلد سوم.
 ص ۱۰۸۰)

فرمانروائی شاهنشاهان صفویه بخصوص دوران طولانی سلطنت شاه عباس کبیر (۹۹۶ - ۱۰۳۷ هجری قمری) مصادف بود با بروز وقایع و حوادث مهم تاریخی و سیاسی و اقتصادی در آن زمان و رقابت‌ها و درگیری‌های امپراطوری‌ها و دولتهاي معظم و مقتدری مانند امپراطوری‌های هابسبورگ اسپانیا و اتریش و حکومتهاي پادشاهی فرانسه و انگلیس و امپراطوری عثمانی . وقایع مزبور اوضاع سیاسی جهان را اطّوری بخود مشغول داشت که زمامداران باوجود مشکلات و دشواری‌های فراوان دقیقه‌ای برای پیشبردن مقاصد و حفظ منافع دولت و کشور خویش از سعی و کوشش فارغ ننشستند . در این میان امپراطوری عثمانی با فتوحات پی در پی در اروپا و در آسیا نه تنها سیاست دولتها را بسوی خود جلب کرد بلکه دنیای مسیحیت را مورد تهدید قرارداده بنیان آنرا بزرگ آنداخت . بنابراین رهبران و زمامداران شرق و غرب ، صرفنظر از اختلاف عقیده و مذهب و تفاوت نوع و روش تمدنی و زندگی ، ناچار شدند بوسایل ممکنه دست دوستی و اتحاد بیکدیگر داده علیه دشمن مشترک بفکر چاره بیفتند .

راجع بر روابط ایران با امپراطوریها و دولتهای بزرگ و کوچک آنزمان تاکنون کتابها و مقالات متعددی نوشته و منتشر شده است. ولی در مورد کشور پولونی، که آن نیز پیوسته مورد تهاجم ارتش نیرومند عثمانی بود و از نظر داشتن مذهب کاتولیک نقش مهمی را در سیاست این طریقه و دنیای آنروز بعهده داشت، تاکنون کتاب و یا مقاله بخصوصی به زبان فارسی نوشته و چاپ نشده است.

در گیرودار جنگ بین الملل دوم (۱۹۳۹ – ۱۹۴۵) گروهی از مردم پولونی برای جنگ به ایران آمدند. در میان این گروه، دانشمندان و استادان عالیقدرتی بودند که بتدربیح پس از آسایش خیال، مرتبت علمی و دانش خویش را نمایان ساختند. بر حسب تصادف این جانب با یکی از آن دانشمندان یعنی آقای استانیسلاس کوچیاکوفسکی^۱ استاد تاریخ دانشکده‌اتیین باتوری شهر ویلنو، آشنائی بهتر ساختند. پس از آنکه مدتی بدرجه والا و مقام بلند دانش این استاد بی‌بردم و از ایشان خواستم تا سخنرانی در باره روابط ایران و پولونی ایراد نمایند.

ترتیب این سخنرانی در تاریخ ۲۴ فروردین ۱۳۲۲ = ۱۶ اوریل ۱۹۴۳ در دانشسرای عالی داده شد و ایشان سخنرانی محققانه‌ای درباره « ایران و پولونی طی قرون » به زبان فرانسه ایراد کردند که بعداً همین سخنرانی بوسیله « انجمن پولونی مطالعات و تحقیقات ایرانی »^۲ به چاپ رسید.

سخنرانی پروفسور کوچیاکوفسکی حاوی چهار بخش به این قرار است :

- ۱- مناسبات سیاسی و دیپلماسی .
- ۲- روابط اقتصادی و بازرگانی .
- ۳- مسئله مذهب و روابط آن با هیئت‌های مذهبی .
- ۴- امور مربوط به فرهنگ : علم ، ادب و هنر .

که هر بخش بسیم خود برای اولین بار اطلاعات کافی و شافی از روابط سیاسی و فرهنگی و اقتصادی و مذهبی بین دوکشور ایران و پولونی ، در اختیار محققان میگذارد .

بامطالعه اسناد آرشیو وزارت امور خارجه به تعدادی سند که بواسیله استاد دانشمند آقای نصرالله فلسفی از اسناد کتابخانه ملی شهر ناپل (ایتالیا) ^۳ برای این وزارت خانه عکسبرداری شده برخورد کردم که به این دوره، بخصوص بر روابط سیاسی میان ایران و پولونی ، ارتباط داشت . درین‌آمد که این اطلاعات مفید و تاریخی در دسترس نباشد . بنا بر این بادرهم آمیختن متن سخنرانی استاد کوچیاکوفسکی و اسناد مزبور واستفاده از کتاب خود ^۴ و کتاب تاریخ روابط ایران و اروپا در دوره صفویه تالیف نصرالله فلسفی ، مقاله حاضر را که فقط جنبه سیاسی و دیپلماسی آن بطرح است ، تهیه و تدوین نمودم به این تفصیل :

در آغاز قرن ۱۳ میلادی اولین بار در پولونی بواسیله ونسان کالدویک ^۵ مورخ پولونی ، از ایران نام برده شده . مورخ معروف در زمان سلسله پیاست ^۶ مؤسس دولت پولونی میزیسته است . کالدویک در کتاب تاریخ خود که به زبان لاتین نوشته است بنام «کرونیکا - پولونوم» ^۷ کوشش کرده مطالب را در زیر سرپوش اخلاقیات ، ذکر

نماید و بزای این کار به شرح زندگی و تاریخ رومیها و یونانیها و همچنین ایرانیها پرداخته از کوروش و داریوش و خشایارشا حکایتها نقل نموده است . شرح و بیان مورخ مزبور البته نظری و چندان قابل اهمیت نیست ولی چون اولین باری است که در ادبیات پولونی از ایران سخن گفته میشود ، میتوان آنرا مورد توجه قرار داد .

اولین روابط بین ایران و پولونی در جدود آخر قرن ۱۵ میلادی آغاز گردید . در سال ۱۴۷۴ میلادی امپور و آذکونتارینی ^۸ فرستاده و نیزی ، پس از مراجعت از ایران حامل نامه‌ای از شاه ایران مبنی بر پیشنهاد اتحاد دولتين ایران و پولونی علیه سلطان عثمانی محمد دوم (۱۴۵۱-۱۴۸۱) فاتح اسلامبول شد که باهدایائی از طرف شاه تسلیم کازیمیر ژاگلون ^۹ پادشاه پولونی کرد . در سال ۱۵۱۶ در زمان سلطنت سیژیسموند اول ^{۱۰} (۱۵۰۶-۱۵۴۸) ، پییر ، ^{۱۱} روحانی مارونی لیبان بعنوان فرستاده شاه ایران مأمور رسانیدن نامه‌ای حاوی تقاضای عقد قراردادی علیه ترکان عثمانی به دربارهای اروپائی گردید . این فرستاده از پولونی گذشت و پیغام شاه ایران را به فرمانروای پولونی داد .

آنچه را که ذکر شد اثراتی از روابط بین دوکشور ایران و پولونی بود ولی رابطه و تماس حقیقی از زمان فرمانروائی اتیین باتوری ^{۱۲} و سلطنت شاه اسماعیل دوم و سلطان محمد خدابنده آغاز گردید .

پس از مرگ سیژیسموند دوم ، اگوست آخرین پادشاه ژاگلون ، کشور پادشاهی پولونی و لیتوانی بایکدیگر متعدد شده تشکیل کشور جمهوری ائتناخی و پارلمانی را بنام «جمهوری دوملت» داده رسماً

عنوان «جمهوری پولونی» را بخود گرفت. این وضع با اینکه عنوان جمهوری را داشت، معدالت پادشاهی انتخابی به آن حکومت میکرد که اولین آنها اتیین باتوری (۱۵۷۶-۸۶) بود. این شاهزاده که اصلاً از هنگری بود یکی از فرمانروایان مشهور آنزمان گردید. باتوری با خواهر آخرین پادشاه‌زادگل‌ون ازدواج کرد و پس از پیروزی بر ایوان مخوف، تزار روسیه، تمام اراضی از دست رفته پولونی را از وی پس گرفت و سپس بالارتباط با پاپ سیکست پنجم^{۱۵} در صدد برآمد اتحادیه‌ای علیه ترکان عثمانی، تشکیل دهد و با سلطان سلیمان دوم قانونی، که اروپا بویژه پولونی را مورد تهدید قرارداده بود، وارد جنگ شود. برای انجام این مقصود تصمیم گرفت با شاه ایران داخل در مذاکره شود. لذا سفیری به ایران فرستاد ولی متأسفانه نام فرستاده معلوم نیست و از قرائئن شاید بتوان حدس زد شخصی بنام مارتین بر نیووسکی^{۱۶} باشد که در زمان سلطنت باتوری چندین مأموریت از طرف او بکشورهای مشرق زمین داشته است. با مرگ اتیین باتوری در سال ۱۵۸۶ این سیاست در بوتۀ اجمال افتاد. تا در زمان سیزیسموند سوم که مجدداً دنباله روابط گرفته شد.

این زمان مصادف شد با سلطنت شاه عباس کبیر و برقراری نظم و آرامش در سراسر کشور و توجه خاص او به امپراطوری عثمانی و ایجاد روابط و مناسبات دوستی و اتحاد با دولتهای اروپائی. حسن سیاست و تدبیر شاهنشاه ایران و بخصوص تمایل شدید او بداشتن چنین روابطی، در بارهای اروپائی بخصوص پاپ‌ها، رهبران کاتولیک، را برآن داشت که با فرستادن سفراء و هیئت‌های تمایل خود را به این امر نشان دهند.

از جمله این پاپها کلمان هشتم^{۱۷} و پل پنجم^{۱۸} بودند که با اعزام هیئتی مرکب از سه روحانی بنامهای پل سیمون^{۱۹} و وزان تاده^{۲۰}

و ویاست ۱۹ بدر بار اصفهان مصرآ خواستار اتحاد با دولت ایران شدند (فاصله سالهای ۱۶۰۸-۱۶۰۲) ۲۰ نامه پاپ پل پنجم شاهد براین مدعی است^{۲۱}

« عالیجناب ملایک سپاه خل الله السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان ابوالمظفر شاه عباس پادشاه فارس میرساند... ثانیاً مخفی نماندکه در این وقت چند پسران ما از آداب و شرط پادریان کرمیلان که ایشانرا کله منتريم پاپا هشتم بخدمت نواب اشرف فرستاده بود که بزبان او مبارک دهنده در باب گرفتن پایتخت تبریز و جمیع فتوحات که بادشمنان ما نموده اند و دیگر ظاهر می نمایم که چون این جانب به مرتبه کلمنت هشتمین رسیدیم محبت و دوستی که اورا بود باز صدقندان بما روی نمود مانند محبت که با حضرت عیسوی المیح داریم و دوستی ما باروز بروز زیاده می شود که نواب بادشمنان ما جنگ می نماید و فتوحات می شود و این همه شفقت و لطف الهی است و چون از محبت ویکانکی می باشد که نشانه در میان باشد ارسال نمودیم عمدة المیحیان پادری پاولوسیمان (پل سیمون) و پادری جوان (ژان تاده) و پادری وی سنت از آداب و شرایط کرمیلان و بعد از این مدعیات خود را خاطر نشان خواهیم نمود که بر بندگان نواب محبت و دوستی سلاطین ما ظاهر کرد و ما امیدواریم که همایون اعلی از این مقدمه خوشحال باشد و دوستی این جانب را از حسین علی بیک ایلچی معلوم خواهند نمود... امیدوارم که همیشه سلامت و بافتح و فیروزی باشند آمین یارب العالمین در تاریخ اقوست سنه هزار و شصتو چهار نو شته شد.»

هیئت منبور درس راه به خدمت رودلف پنجم امپراطور اتریش و سیزیسموند پادشاه پولونی رسیده آنانرا و ادارکردن ضمن نامه هائی که برای شاهنشاه صفوی می نویستند اتحاد اورا در جنگ با عثمانیها خواستار شوند.

(۲)

بـ خـانـهـ نـيـارـهـ سـرـسـهـ فـيـشـيـهـ قـمـهـ

لشکر بیت کی اخیرت میتوانیم
جس دو دوستی باشد روند برقرار نہیں داده شود
کہ رواب پاکستانی عجائب یعنی آنچہ وغیرہ خاستے ہیں وہ این ہر لفظ دلطف
کی ایسی صورت ہے کہ اگر کوئی بیکاری کی ابیت کرنے کا وعیان پختہ کر سکے تو اسی
کو الجھنون پاکستانی کہ کہیں اسی پاکستانی جوان و خود پی وہی کہت اس ادب کے
کو سمجھائیں وہی اذیقہ درجات خدا تعالیٰ کی خواہم نہ کر رہیں کامن تو ایک بیت اسی
سیاقی پاکستانی کو دو دوستی کے طبقاتیں اپنی تحریک میں دوستی کے طبقاتیں
کی جسٹ اور حسن میں پاکستانی صورت خدا تعالیٰ کی خواہم نہ کر رہیں کامن تو ایک بیت
کے ایک عصر ایسے پاکستانی طبقاتیں خواہم نہ کر رہیں کامن تو ایک بیت
کے عین عین عصر ایسے کامن اعلیٰ دراں کی سیکھی خواہم نہ کر رہیں کامن تو ایک بیت
کے ایک عین عین عصر ایسے کامن اعلیٰ دراں کی سیکھی خواہم نہ کر رہیں کامن تو ایک بیت
کے ایک عین عین عصر ایسے کامن اعلیٰ دراں کی سیکھی خواہم نہ کر رہیں کامن تو ایک بیت
کے ایک عین عین عصر ایسے کامن اعلیٰ دراں کی سیکھی خواہم نہ کر رہیں کامن تو ایک بیت

سیزیسموند سوم که پس از اتیین با توری با فرستادن نماینده‌ای بنام سفرمورا تویچ ^{۲۲} در سال ۱۶۰۲ علاقه خود را به مناسبات و اتحاد بادر بار ایران نشان داده بود، از موقع استفاده کرده هیئت مزبور را مامور رسانیدن نامه‌ای مبنی بر سفارش اعضای هیئت به شاه عباس کرد: متن نامه به این مضمون است.^{۲۳}

«عالیجناب بندگان نواب کامیاب سپه‌رکاب اشرف اقدس ارفع اشجع اعلیٰ خلد الله ملکه ابدا المظفر معزالدolleh شاه عباس پادشاه فارس میرساند که عمدۃ المسیحیان و نیکوکرداران و صالحان سیما پادری پاولوسیمان و پادری جوان و پادری وی سنت براذران از آداب و طریقت حضرت مریم از کوه کرمیلیان از محبت و تعشق خدا ترک دنیا کرده‌اند و سختی و ریاضت را بواسطه خدا بخود قرار داده‌اند از این سبب به الکهای دور و سفر سخت‌که عجم باشد اختیار نموده‌اند که جماعت عیسیویان که در آن الکه‌اند ملاحظه دین ایشان نمایند و از پیروی راه حق تعلیم بدھند امیدوارم که همچنین از واسطه نیکوئی و به آداب و طریقت ایشان که دلیل راه‌اند این جانب ایشان را در مملکت خود نهایت عزت و حرمت مینمائیم التماس از نواب اشرف چنان است که از واسطه دوستی و یکانکی با این جماعت را در الکه خود عزت تمام بگنند و احیاناً جماعت عیسیویان نزد پادریان آمد و شد نمایند احدی مزاحمت نرسانند و کذارند که در دین و آئین خود بسر برند و چون پادریان مذکور ترک دنیا نموده‌اند و به غیر از اطاعت و خدمت خدا چیزی دیگر از دست ایشان نمی‌آید و مکر وحیل و بد فعلی در ذات ایشان نیست ملتمنس چنان است که نواب اشرف از احوال ایشان غافل نباشند و هر شفقتی که نسبت به پادریان می‌کنند همان است که درباره سلاطین فرنگیه نموده‌اند امید که همیشه دوستکام و با فتح و فیروزی بوده باشید و هر مهمی

گوچار بریان در اکنون صیغه بان کلکو از دارند و پا پسیدر ایک شتر را بیش نموده بکشند
کنکن و اب اشرف چیزی بد شد پس خوار جهت شن میگی و همان ده اخوند پس پیشی عین
الیتی و عوچان میه کان شتر پس ایشان است ایه کوکو ایه کوکو ایشان داشت ایه کوکو ایه کوکو
میخ داشت و اینکه ایه کوکو در تاریخ شتر ایشان شن میخ داشت که شیر و داده داشت شن داشت
که ایشان پسیدر ایه کوکو داشت ایشان داشت شن میخ داشت که شیر و داده داشت شن داشت
که ایشان داشت ایه کوکو داشت ایشان داشت شن میخ داشت که شیر و داده داشت شن داشت

علیم پس میه کان نواب کان پسیدر ایه کوکو ایه کوکو ایه کوکو ایه کوکو ایه کوکو
کلکان ایه المطوف مفتر الدوله شناه میگی ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت
که ایه کوکو داشت
برادران ایه کوکو ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت
و پیکار داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت
در غریبیت کی محکم بیست اعیش کار بود و ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت
ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت
و طبیعت ایه کوکو داشت
طبیعت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت ایه کوکو داشت

کوئی شرکت بیان نہ است کوئی وہ سپرد و سستی و کسی کمی بیان نہ جاہش درج
نہ است ایک پیدا بیان نہ است حسرہ بارش نہ باری بیان نہ جاہش کامیابی خوبی نہ است
کسیده اندک اندک بیان نہ است خوبی بیان نہ باری بیان نہ جاہش رکھنے کے
لئے دل بیان نہ است دل بیان نہ است خدا بھری دل کر لازم است لب بیان نہ است کو
لکھنے لازم است بیان نہ است پڑھنے کو لازم است ایک بیان نہ است کو ایک بیان نہ است
کوئی بیان نہ است وہ بھائی کو نہ است بیان باری بیان بیان نہ است کو ایک بیان نہ است
کوئی بیان نہ است وہ بھائی کو میرے در پر کلم و باقی و فیروزی بیو و بیان نہ است وہ بھائی کو بوراد
کوئی بیان نہ است بلکہ بیان بیان بیان بیان بیان نہ است ایک بیان نہ است سندھ احمد علی
بیان نہ است بیان بیان بیان بیان بیان نہ است بیان بیان بیان بیان نہ است بیان بیان نہ است
بیان بیان بیان بیان بیان نہ است وہ بھائی کو ایک بیان نہ است بیان بیان بیان نہ است وہ بھائی کو
ایک بیان نہ است وہ بھائی کو ایک بیان نہ است وہ بھائی کو ایک بیان نہ است وہ بھائی کو ایک بیان نہ است
بیان بیان بیان بیان بیان نہ است وہ بھائی کو ایک بیان نہ است وہ بھائی کو ایک بیان نہ است وہ بھائی کو ایک بیان نہ است

که بوده باشد رجوع نمایند که منت عظیم است این دو کلمه در تاریخ شهر ستمره (سپتامبر) سنه ۱۶۰۴ نوشته شد امره اعلیٰ.» تشویق هیئت‌های اعزامی^۴ شاه عباس را برآن داشت که او تیز سفیری برای درک مطالب و حقیقت پیشنهادهای زمامداران اروپا بدربارهای آنان اعزام داشته سیاست خود را در مقابل امپراطوری عثمانی با آنها هم آهنگ نماید. بنابراین در فوریه ۱۶۰۸ روپر شرلی را به مردمان پل سیمون (یکی از سه نماینده‌ای که پاپ بدربار اصفهان فرستاده بود) مأمور مذاکره با پادشاهان اروپا و پاپ رهبر کاتولیک‌های جهان برای جلب اتحاد آنان در جنگ با عثمانی و امور بازرگانی، مخصوصاً تجارت ابریشم، کرد.

هنگام ورود روپر شرلی به دربار سیژی‌سموند سوم، پل - سیمون نامه شاه عباس را به این مضمون^۵ تسلیم پادشاه پولونی کرد :

« عالیجناب سلطنت آیات‌شوت و عظمت قباب نصفت و معدلت مئاب‌کردون رتبت ثریا منزلت ستاره حشمت همت آسمان رفت پایه پادشاه عالیجاه آفتاب طلعت عمدة‌السلطین عظیم‌الشأن مسیحیه فدوه پادشاهان و الامکان عیسویه شایسته انواع تعظیم و تبحیل مروج احکام زبور و انجیل مزین سریر دولت و شهریاری تمہید عظمت بختیاری خسرو عالیجاه ستاره سپاه پادشاه را بعد از لوازم محبت و دوستی و ابلاغ مراسم چندانست و یکانکی مرفاع رأی آفتاب انجلاء میکردند که در این لازبه (؟) المیسیحیه پادری پاولوسیمون را که پادریان دیگر که باین دیار فرستاده بودند بخدمت اشرف رسیدند و سفارشی چند که در باب جماعت ترک نموده بودند که شما از آن طرف و ما از این طرف هجوم آورده ترک را مستأصل کردانید بما عنرض کردند چنین نوشته بودند که

سچنی پشکل بندی خاکت کر کوئی سر از سر و نداشتی اگر ان طرف داشت
پس اگر اور و مترکه مصالح کرد و بین کرد و مخفی داشت و نداشت پس نداشت
این داد و بده و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست
میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست و میخواست

در بای پیشتر از هزارم دوستی جانشین کو بیهادتیار نایند که عمل اتفاق داشت و پس از
حقیقی احوال ایجای را نوشتند و از فایده درین دباره گفته هستند: «نیزه میخ
وزانیه که سیدم بر سر زده شود چون غافل مخفی در زیاده نرفت ایام تبریز شدند و
عاقبت به خیر ما میرزا نائیخ را در میان امدادگران میخوازد میخواستند
چنان که پسر و نبی نرفت بر این دوی افتاده از هزار زدنی اذکار بازی
با او بود و زمانی که بازدید میخوازد بجهت این مشهد داشتند و از آنجه
حال خوب داشتند خاصه بمشهد ایام نفلت و جفات میباشد علاوه بر اینکه
وقایع خوشیت امور الامه الشام پیچیده قرود الشکام اکرام العیشه خدا و امیر
خانیه دولتی میباشد که امیر کرد و پس از آنکه ایجاد اندوه و لایه از امرکار پیشیده
ایجاد کرد این امرکار نیز محبت و دوستی از شام اگر درین موارد بروز
الیمنی بازی باشند پس چون بازی دیگر کار خود را خود نمیباشند از طبقه
این چنین امورهای بودند که نیزه ایشان را میخواستند و میخواشند چنان که در این
نویه بودند شایان این طرف و ایزه طرف بحوم از ده هزار کوچه ای این سازمان چنین
نمیباشد و دنیا از این طرف و ایزه طرف بحوم از ده هزار کوچه ای این سازمان چنین

عساکر فرنگ از هر راه صلاح باشد برس ترک آیند برایشان ظاهر خواهد بود که تاحال ما در دفع و رفع جماعت ترک تقصیر نکرده‌ایم ما حالا نیز با لشگر بیشمار مهیا و حاضریم و ازین طرف سعی و کوشش می‌نمائیم آنطرف را ایشان بهتر می‌دانند از هر راه که صلاح دانسته باشند و دانند که ظفر می‌توان یافت متوجه شوند اما اکر از دو طرف آیند یکی از جانب حلب و یکی دیگر (....؟) که مخالفان دست پاچه شوند بهتر خواهد بود و چون در مکتوب محبت اصلوب قلمی نموده بودند که پادری نظام را زود بفرستند بدان جهت اورا مرخص ساخته روانه نمودیم و پادری دیگر را حرمت و عزت بسیار کرده اینجا نگاه داشتیم^{۶۶} و میخواستیم که از مردم اعتمادی خود کس همراه پادری کرده بخدمت بفرستیم چون امیرزاده اعظم سنیور دون لبرتو شیرلی که از امیرزاده‌های انگلیس است و مدت مديدة در خدمت همایون ما بوده محل اعتماد شده بود هم ازاو و هم از شما بود و از اوضاع اینجا اطلاع داشته بدين جهت او را بخدمت حضرت سلاطین فرنگیه فرستادیم که حقیقت حالات را خاطرنشان کرده روابط دوستی را فی‌ما بین استحکام دهد طریقه محبت آنست که همیشه شیوهٔ خصوصیت و یکانکی را مرعی دارند و آنچه امیرزاده مذکور درباب استقرار لوازم دوستی جانبین کوید اعتبار نمائید که محل اعتماد ماست و پیوسته حقایق احوال اینجانبی را نوشته روانه نمائید و درین دیار هر کونه خدمتی باشد رجوع فرمائید که بتقدیم رسانیده شود چون عرض مختصر بود زیاده نرفت ایام محبت مستدام باد عاقبت به خیر باد . تحریرا فی تاریخ شهر رمضان المبارک سنه هزار و شانزده هجری . «

بطوریکه از نامه شاه عباس که در تاریخ ۶ اکتبر ۱۶۱۵

مطابق با ۱۰۲۴ هجری قمری به پادشاه پولونی نوشته است، مستفاد میشود فرستاده دیگری از طرف شاه مزبور بدربار اصفهان آمده بود (اشارة آنتوان دو گووئا). به حاشیه صفحه ۸ این مقاله راجع به ژان تاده مراجعت شود). اینک متنه :

۲۲

«حضرت سلطنت پناه شوکت و عظمت دستکاه نصفت و جلالت انتباہ شجاعت شعار معدلت آثار قدوه‌السلطین نامدار فرنکیه زبده خوانین عالیمقدار عیسویه پادشاه عالیجاه رفع بارکاه والا شکوه قیصر کرده انجم سپاه نظاماً لسلطنه والشوکه والنصفه والجلاله والعزه والامتنان پادشاه له را بعد از اظهار و مراسم محبت و دوستی و وداد و تبلیغ لوازم صداقت و النت و اتحاد مرفوع رأی آفتاب ضیا میکرداند که تماماً حقیقت والفت و آشنائی و بازگشت حضرات سلاطین عظیم الشأن فرنکیه و پادشاهان عالیمکان عیسویه بدودمان قدوس نشان همایون ایران سلطنت پناه عالیجاه ظاهر است و فیما بین ابواب الفت و آشنائی مفتوح ورسولان و ایلچیان از طرفین آمد و شد می‌نمایند چون درین ولا بعضی از جماعت فرنکیه بخدمت اشرف آمده بودند از زمرة بجماعت زبدة- الاقران طافیلوس سرک بک (?) ظاهر شد که از مردم فرنکیه له و منسوبان و ملازمان سلطنت پناه عالیجاه است که بدین دیار آمده بنابر اقتضاء محبت و دوستی که بجانبین واقع است اورا منظور انتظار توجه فرموده اعزاز و احترام تمام فرموده رخصت معاودت بدیار اصلی داده روانه نمودیم و این مکتوب محبت اصولوب بخدمت آن حضرت مرقوم کشته محرك سلسۀ دوستی کردید و ملریقه الفت و اتحاد آنست که آن شوکت و سلطنت پناه عالیجاه آنست که بدستور شیوه مرضیه الفت و آشنائی را مرعی داشته محرك سلسۀ صداقت و وداد بوده باشند و کس اعتمادی خودرا بدین صوب فرستاده

بیت داده از شفیع پیرا شده که به همین سبب نشان از هر شیرک و زارعه و
النور و ملائمه و از عربه شیر و خان اندیگ که سنه هزار و پیش
هون پیشتر پنهان بود و مطلع بر پنهان و نفت و علاوه بر اینها شجاعات
شماره داشت و امار تقدیم اسپلاین نهاد و از فریاد نهاد خواهیں عالمیه از امریکه
پادشاه پالچاه رفیع بازگاهه داشت که و قیصر کرده اینهم پیشیاه نهاده اسپلاین
النور و المخدر والبلاد و البروه و الامتنان پادشاه اور ایام از المهد و مردم ایام
پادشاهی و داد و بدلیع لازم صداقت و افت و اتفاق در فرع رای اتفاق
نمایید و آنکه عالم حقیقت و افت هشت نایابی و بدانست حضرات بدهیان علیهم
الله عن فریاد پادشاه عالمیکان صید ببر و دمان مردم پیششان عایوون
ایران سپاه است پنهان پالچاه هنریت و فتحیان ابوالجنت هشتاد هر سخن و
آن عالمیان از نهاد نهادن آمد شدی ناینده جون درین دلیلی از جماعت
برخیزند بیت آمد و داده از فخره مجاعات زبهه القرآن طائف دلویس که
نیزه شد که از مردم فرنگی دوستی مان و ملازمان آن سپاه است پنهان پالچاه
برخیزند و داده بنا بر اینها درست و دستیگی رکجا میشی و دفعه ایت او را ظهور از فراز

نیز بیان شاست فرموده ام از این احرازم تمام فرموده رعایت معاودت بجز اصلی
دستور داده بخوبی و این که بحسب بحث اهلوب بجهت آن فرست مرقوم کشته شوند
بسیار دوستی کرده بیده و مطابق الفت و احاداد آنست که آن فرست بمالفت نباشد
حالاً همانکه که بجهن و در آندره چنان باعضاً بحث دوستی که بجا این واقع است اور این
منظر انقدر توجه المفات فرموده ام از این احرازم تمام فرموده رعایت معاودت
بجز اصلی داده روانه بخوبی و این بحسب بحث اهلوب به پستور شیر و غیره الفت
اعتنایی را مرغی داشته و که سپلید صداقت روانه بخوبی و کی اندامی از این
برین که بحسب شناوه اجابت هم سپلید و مکاتب مفتوح بگشته که کوته کاری و کوئی درین میان
داشته بگشته از رویی بیکاری و احاداد اهلام نایند که سنوان و ملازمان و رکاه را بجام
آن ما هر سپاه خفیل برگردانند چون در عرض تقریب زیاده نزد ناوقت بخوبی
فرش نواب اشرف در پیش این شیوه توانند بتفصیل تذکر از
اعظم اکرم دان ای پیشتر سلطان رخان اهدوار «شانه ۱۰۶» و از خوبیه بذر عمان شانه
فران مایوان شده اکرم و دیگر چنان شاه پیکر پیشتر ایان های ایلی و نگهبان پل
دو پیغمباں ایلی چونه جوان پسکی او را بجان بسلیع شیوه تواند بیزیلی از زن

ابواب مراسله و مکاتبه مفتوح داشته هرگونه کاری و مهمی درین
دیار داشته باشند از روی یکانکی و اتحاد اعلام نمایندگه منسوبان
و ملا زمان در کاه را بانجام آن مأمور ساختند فیصل مدبر کردانند
چون عرض مختصر بود زیاده نرفت عاقبت به خیر باد .»

از فحوای نامه ذیل معلوم میشود که شاه عباس علاوه
براعضای هیئت‌های نمایندگی که از جانب پاپها و سایر پادشاهان
اروپا به دربار وی می‌آمدند و آنان را در مراجعت بطور رسمی و یا
محرمانه مأمور گفتگوها و مذاکرات سیاسی و اقتصادی میکرده، مستقیماً
هم نمایندگانی اعزام میداشته است . به مضامین نامه‌های زیر توجه
نمایند :

۲۸
گتابخانه مدرسه علم

«عرضه داشت الی بارمار کوئیچ (۹) بذرؤه عرض بنده کان نواب
کامیاب سپه رکاب اشرف اقدس ارفع اعلی میرساند که در سال
کذشته احوالات خود را به یعقوب ارمنی بابا یوزی که نواب اشرف
بخدمت پادشاه له فرستاده بود باو داده که بمطالعه بر ساند از آن
تاریخ تاحال به جواب سرافراز نشديم و اين دعا کو روز بروز انتظار
ميکشيد که شايد خبری برسد در آن باب که در میانه اقرار شده و چون
در اين ولادونفر از مردم ارامنه روانه در کاه عرش اشتباه ميشدند
فقير احوالات خود را نوشته بخدمت فرستاديم ومطلب مخلص اينست
که چون بمطالعه عريضه فقير برسد دردم و در ساعت جواب ارسال
دارند که هرامري که در کتاب یعقوب نموده في الحال بنده بجای آورد
بنوعی که راضی و شاکر بوده باشند و فقير با لشکر به جانب جانیک
نرديك تارابزان (طرابزان) کنار دریا حاضر میشود که شايد ملاقات
به نواب اشرف نموده صلاح کرته شود و در باب جنك نمودن به روميه
شوميه (عثمانی) عرض که از جانب تقصیری واقع نمیشود چرا که
اين روم دشمني را ترک نخواهد نمود الحمد لله که روسیه شومیه از

باشند هفتاد سی سی هشت و مارداد ترا ام پی می نایم و مقدرت هست که
نمیتوان که در آن آنکه تمیز را از الله و بپنهان از دین برگشته شویم راه دیر کشاند که
بگرایی پیشان است و قوه کند غلبه شود و از اد و حذف کشیده است در علوفت
پاره دیر ای از حضرت کوه اه و وزیره پیش خواهی شد همچنان که در اضافه خود
میزد که تبره خواه شد این امر بسیار العمل دارد پس با پیشان شافت و گرام از
آنها ای ای که بخوبی داشته باشند و این امر داشته باشد در علوفه خواه شد
هست همچنان که سپهد هست و از عرضه شوره صدق العبارک هست ۱۰
که باید ای
او سید فی باصفهان و رشید از روحه خوش بود ۱۱ و از عرضه حسن شاه
دو هزار دلار ای
اد سپس ای
که از ای
آن ای
که ای ای

بی بیت و از دو کله میشی بیشتر جهاد است
بی بیت و بیکارم علیک این مخفی نیست که من بعد از مرغیر بر سر پسرانم
بی بیت عرب ای ایل دادند که همه ایل را که بی بیت پیشوت بودند فی المغارب
بی بیت اوره نیمی که راضی بی بیت که بی بیت و غیره بالشکر ریحان
بی بیت کار ایهان گنار در راه خوشیده ایل بی بیت بی بیت
بی بیت که شور و دریا بی بیت میکنند و بی بیت شور و غنی که در عاصی
بی بیت و افع نشود هر اکراهم و کشی داریک که خواهانه خدا ایل که در عاصی
بی بیت را بی ایل ایل داده روز و رفیعه خلیع و رفیعه مدنی سه عجیب خدم کرد
بی بیت دنیا و دنیا و دنیا نوزنی داده بی ایل ایل داریک خاطر کشی
بی بیت دنیا کوچ ایل بی بیت و بی بیت ایل ایل ایل
بی بیت ایل ایل بی بیت و بی بیت ایل ایل ایل
بی بیت ایل ایل بی بیت و بی بیت ایل ایل ایل
بی بیت ایل ایل بی بیت و بی بیت ایل ایل ایل

دولت واقبال افتاده روز بروز طالع در غایت ضعف است عجب مانندم
که نواب اشرف ایلچی فرستاده و اراده صلح نمودن دارد به حال
آنچه بخاطر مبارک خطور میکند باین کمینه دعاکو اعلام نمایند که
سرانجام داده شود امره اعلیّ «

نامه دیگر :

«عزت مآب عمه‌المسيحیه معبر زبور وانجیل پادری جوان را
بعد از وظایف دعاکوئی معلوم باشد که ازان تاریخ که یعقوب بیک
رسول نواب کامیاب سپهر رکاب فلك جناب اشرف اقدس اعلی بپایه
سیر اعلا روانه میشد این جانب مکاتبات چند به نواب اشرف ارسال
نموده در باب آن معامله که با نواب اقرار شده و حق علیم و علام است
که این جانب بهیچ وجه من الوجه تقصیری ندارم اما روز بروز
صبر می نمایم که خبری برسد که خاطر فقیر جمع کرده فی الحال
مدعیات را بجان منت داشته بجا بیاورم و بلکه نوعی کردد که این
کمینه به پابوس اشرف شرف کردد که در حضور یکدیگر مهمات را
صورت بدھم التماس از جانب پادری چنان است که مقدمات را به عرض
پرساند و جواب را کرفته روانه نمایند و دیگر توقع چنان است که
کاهی این فقیر را بدعایی پادآوری نمایند شاید از دعای ایشان
این فقیر بجایی برسد زیاده نرفت عمر باد والسلام تحریر افی تاریخ
شهر ورساوا یا (ورشو) روز نهم از ماه اقوست نوشته شدسته هزار و
شصده و نوزده ..»

سیاست شاه عباس در باره روابط او با عثمانی بطوری دقیق و
ماهرانه طرح ریزی شده بود که قسمت مهمی از اوقات او را بخود
مشغول داشته بود . چون این موضوع از بعثت ما خارج است و در این
مقاله باید از ارتباط با پولونی صحبت شود بازگزارشی که زان تاده
راجع به جنگ پادشاه پولونی با عثمانی ها میدهد و طرف توجه شاهنشاه

ایران است گفتگو می‌کنیم. متن گزارش باینقرار است.^{۱۶}

«برضمیر منیز مهر تنویر بندگان نواب کامیاب سپه رکاب اشرف اقدس انفس اشجع اعلیٰ همایون شاهی ظل‌اللهی آنکه هزار جان فدای اسم مبارکش باد پوشیده و مخفی نماندکه در این چندیوم خبر شخصی آمده که پادشاه له لشکر بی نهایت برس روم برده مرتبه اول بیکلر بیکی که تعلق به پادشاه له داشته بی اذن صاحب خود لشکر برس روم برده و هفت هزار نفر از مردم در معرض تلف درآورده چون این خبر به پادشاه له میرسد لشکر به مدد فرستاده هفت هزار تاتار را به قتل درآورده و آنچه توپ واسلجه که اهل روم همراه داشته می‌کیرد و امر نموده که آنچه رعیتی که در سرحد بقدان بوده باشند داخل الکه خود نموده و باز مرتبه دیکر در کنار دریا رودخانه طوما لشکر کشی نمود صد هزار نفر از اهل روم و تاتار به قتیل در آورده درین وقت خنکار (خواندکار لقب امپراطوران عثمانی) داعیه می‌نماید که بنیان مرکب را بجانب استنبیل (استانبول) بکرداند و از پیش لشکر در رود سرداران سپاه مانع می‌شوند و می‌کویند که اگر در این وقت از جای خود حرکت نماید استنبیل از دست ما میرود و چون خواندکار این مقدمه را از سرداران می‌شنود یک منزل دیکر به لشکر فرنک نزدیک می‌شود در این وقت پسر پادشاه له با بیست هزار نفر بالکه مجار می‌ریزند و هر سرحدی که قبل از این اهل روم بتصرف خود درآورده بودند جمیع بدست در می‌آورند و چون پادشاه نمچ (اطریش) با پسر پادشاه له خالوزاده بود ازین فتوحات راضی شده و امر نمود که هر الکه که از دست رومی بکیرند تعلق بتود دارد و باز کنار دریای استنبیل لشکر قرقان (قرقاان) له تاخت و تلاان نموده‌اند تا سه فرسخی استنبیل و باز در آن وقت علامت مرکی در میان روم بهم رسیده و احوال رومیه شویه در نهایت ضعف است. امره‌اعلیٰ..»

شاهنشاه ایران برای عملی ساختن و اجرای طرحها و نقشه‌های سیاسی خود ناچار بود از وقایعی که در اروپا بخصوص در موضوع سیاست باعالی میگذرد، پیوسته آکاه باشد. هوشیاری شهریار بزرگ ایران از مذاکراتی که با هیئت اعزامی پاپ می‌کند بخوبی واضح و آشکار است.^{۳۰}

«روز شنبه ۵ شهر چوینو سنه ۱۶۲۱ واز عربیه شهر رجب سنه ۱۰۳۰ در محل صبح از نواب اشرف طلبیده شدند پادری وی سنت و عمدةالمسيحیه پادری جوان تا رسیدن پادریان جماعت انگلیس پیشتر بخدمت اشرف رسیده بودند و بعد از آنکه پادریان مذکور رسیدند به دولت خانه نواب اشرف بخدمت مشرف شدند در سر سفره و خوان نعمت بعد از آن که پادریان سجده و تعظیم بجا آوردند نواب اشرف بایشان فرمود که نزدیک خوان نعمت بنشینند و نواب اشرف از پادری جوان پرسید که چند مدت است که پادری وی سنت آمده جواب داد که مدت ده یوم است که نواب اشرف با عزت و حرمت و از روی شفقت مکتوبات بدست مبارک کرفت و بدست سیادت پناه میرابوالمعالی داد که مطالعه نماید و چون در خط فارسی نبود و در زبان فرنگی بود نواب اشرف به پادری جوان فرمود که مکاتبات را بکیرد و فارسی نماید ... باز نواب اشرف شفقت نموده طعامی که در قاب خود میل می‌نمود فرمود که پادریان از آن قاب طعام طناول نمایند و خبر پرسید در باب فرنگی و ترک خصوص از پادشاه له . پادری وی سنت جواب داد که پادشاه له فتح نموده و آنچنان فتاح نموده از ترک و تاتار کریمه در الکه بقدان نواب اشرف فرمود که آن خبر بما رسیده و اطلاع داریم اما رومی با لشکر عظیم میرود برس له و همه الکه خراب خواهد نمود و پادریان جواب دادند که خدا نکند ما امیدوار هستیم

که به لطف و کرم خدا پادشاه له عظیم فتاح به ترک خواهد داشت و در این سخن بودند نواب اشرف فرمود که امرا و بیک از الکله که در میان خود با یکدیگر سازکاری ندارند و اطاعت پادشاه خود نمی‌کنند از این سبب جواب به رومی نمیتواند داد . پادری جوان در جواب کفت که بیکلربکیان و امرايان له یاری نمیدهند پادشاه بواسطه لشکرکشی بیرون از الکه خود از جهت مملکت غریب گرفتی و یا تاخت کردن چرا که آنجا قانون نیست که باین قسم محاربه که بی ضرور است پادشاه زور نماید مگر ایشان از رضای خود مدد کنند همانا بواسطه سلامت از سر و جان ایشان الکه و خانه و زن و بچه هر یک خواهند شد و همچنین که حالا یک می باشند برسر ترک دیگر نواب اشرف فرمود که از دست قیصر رومانیه یعنی پادشاه نمج الکه معار و نمج و پای تخت برآنکه از دست رفت بعد از آن عمدةالمسيحیه پادری جوان جواب داد که پادشاه نمج حالا فتح نموده است واز پلاتین (ایالت پلاتین) داماد پادشاه انگلیس که یاقی(یاغی) اوست و پادری وی سنت شهادت دادکه همچنین است ... دیگر نواب اشرف از پادری جوان پرسید که چرا سلاطین عیسویان آن وقت که امام قلی به فرنگستان بواسطه مدد طلبیدن رفت یاری به سر رومی نکردند در محل همچنین فرصتی به صاحب شدن و گرفتن قدوس خلیل (مقصود بیت المقدس است) و شام و حلب دیگر نواب اشرف فرمود که سلاطین فرنگیه یا کم زور یا کم غیرت از دین حضرت عیسی و از زیارت کاه ایشان دارند . پادری جوان جواب داد و کفت امام قلی به یاری طلبید درست نرفت به خدمت ریم پاپا و پادشاه اسپانیه اما نزد جماعت خنان و بیکلربکیان که این مقدار قدرت نداشتند بزودی مدد دادن امام قلی صبر بسیار

نتوانست نمود احیاناً سلاطین فرنگیه صلاح می‌دیدند البته یاری می‌دادند ...».

روابط ایران و پولونی پس‌آز شاه عباس کبیر آدامه یافت چنانکه در زمان سلطنت لادیسلاس چهارم^{۲۱} (۱۶۴۸-۱۶۳۲) پسر و جانشین سیژیسموند سوم، دولت پولونی مجدداً در صدد برآمد روابط خود را با ایران برقرار نماید. زیرا این پادشاه مانند سلف خود اتنیین باتوری در نقشه داشت که به جنک با ترکان عثمانی آدامه دهد. لذا در سال ۱۶۳۹ سفیری بنام تئوفیل کنت اشتا هنریگ^{۲۲} با نامه‌های روانه ایران کرد. این سفیر در مراجعت بدست لژگیهای داغستان در نزدیکی دربند کشته شد و شاه ایران هم مسببین قتل او را بشدت مجازات داد.

در فاصله سالهای ۱۶۴۱-۱۶۴۴ یکنفر ایرانی بنام میرزا موسی بیک به عنوان پیک سیاسی میان ورشو و اصفهان در رفت و آمد بود و نامه‌ها و پیامهای دو پادشاه را بیکدیگر میرساند.

اندکی بعد میشل ایلینیچ^{۲۳} از اشرف پولونی از جانب لادیسلاس برای انجام یک ماموریت سیاسی عازم ایران شد. طبق اسناد محروم‌انه دولت ونیزکه بواسطه کیللموبورشت^{۲۴} (تورینو ۱۸۶۵^{۲۵}) درباره روابط ایران و پولونی در سالهای ۱۸۴۵-۱۸۴۸ منتشر شد، در سال ۱۶۴۵ سفیری از طرف دولت ونیز بنام ژان تیپولو^{۲۶} به پولونی رفت. دولت ونیز، لادیسلاس چهارم را بوسیله سفیر خود وادر کرد سفیری بمنظور تشکیل اتحادیه‌ای از ونیز و پولونی و ایران عليه امپراطوری عثمانی به دربار اصفهان بفرستد. دولت پولونی هم پیشنهاد ونیز را پذیرفته سفیری بنام اسلیک^{۲۷} به ایران اعزام داشت. سفیر مزبور در تاریخ ۲ اکتبر ۱۶۴۶ با بیست و پنجنفر همراهان خود ورشو را ترک گفت. در روز ۱۰ دسامبر وارد مسکو

شد و در روز ۱۲ ژانویه ۱۶۴۷ به شهر غازان رسید و پس از اقامت طولانی بواسطه شدت سرما و خطر تهاجم تاتارها سرانجام در روز ۳ مه این شهر را ترک گفته از راه رود ولگا به حاجی طرخان آمد و در روز ۷ ژوئن باکشتی عازم ایران شد، مدت مسافرت هیئت در دریای خزر یک ماه بطول انجامید تا ۲۳ ژوئیه به شهر ایروان وارد گردید. در این شهر از طرف حاکم ایروان استقبال و پذیرانی شایانی از هیئت بعمل آمد. سپس از راه اردبیل وزنجان به قمرفت ولی در این شهر سفیر بسختی بیمار و ناچار شد حرکت خود را بتعویق بیندازد. سرانجام در تاریخ ۵ سپتامبر وارد شهر اصفهان گردید. پایتخت در پذیرانی سفیر واعضای هیئت پولونی نهایت مراقبت را بعمل آورد. سفیر که هنوز از بیماری رنج میبرد نتوانست اعتبار نامه خود را شخصاً تقدیم شاه نماید بنابراین به مهماندار خود چنین گفت «چون اراده خداوندی تعلق گرفته که بعال جاویدان بشتایم نمیتوانم شخصاً مأموریتی را که پادشاه من واگذار کرده است انجام دهم انتوان دوفلاندر روحانی از طریقه دمی نیکن را بجای خود انتخاب مینمایم». پس از چند روز از این واقعه یعنی در روز ۷ اکتبر ۱۶۴۷ سفیر درگذشت و با تشریفات خاص در کلیسای پدرهای کارمل بخاک سپرده شد. در روز ۱۷ اکتبر آنتوان دوفلاندر از طرف شاه عباس دوم پذیرفته شد و شاه بادقت خاص مطالب هیئت را تلقی کرد.

افکار بلند و نقشه‌های لادیسلاس چهارم با مرگ او در سال ۱۶۴۸ و هجوم قزاقها و قوای نظامی مسکو و سوئد بخاک پولونی تا مدت‌ها بدست فراموشی سپرده شد ولی چانشینان او ژان دوم کازیمیر (۱۶۶۹-۱۶۷۳) و میشل اول کوریبوب ویسنيو ویکی^{۲۸} و ژان سوم سوبی یسکی (۱۶۷۴-۱۶۹۶) فاتح ترکان عثمانی در وین پایتخت اطربیش (۱۶۸۲)، در حفظ روابط دوستانه بادولت

ایران در زمان شاه عباس دوم و شاه سلیمان ، به اقداماتی متولّ شدند . طی این دوره بوهدان گرودزیکی ^{۲۹} از طرف ژان کازیمیر در رأس هیئتی در سال ۱۶۶۸ و استانیسلاس سوئیدرسکی ^{۳۰} از از جانب میشل کوربیوت در سال ۱۶۷۰ مأمور ایران شدند .

در زمان سلطنت ژان سوم سوم سوبی یسکی یا زده هیئت سیاسی و مذهبی از طرف دولت پولونی بدربار ایران آمدند که اسمای بعضی از اعضای هیئت‌های مذبور به اینقرار است :

سرهنگ بوهدان گرودزیکی که بعنوان سفیر پولونی با معاونت سروان زاگورسکی ^{۳۱} مدت چند سال در اصفهان مستقیم بود . در سال ۱۶۸۲ کنتسوسکی ^{۳۲} . ژان کنست دوسیری ، که اصلاً از مردم سوریه بود که بخدمت دستگاه سیاسی پولونی داخل شده بود . این شخص سه بار به ایران مسافت کرده (۱۶۸۴-۱۶۸۶-۱۶۸۸) و سرانجام در سال ۱۶۸۹ در اصفهان درگذشت .

در سال ۱۶۹۰ شخصی بنام رادونسکی ^{۳۳} و در سال ۱۶۹۱ یکنفر ارمنی موسوم به سیمون پتروویچ ^{۳۴} نمایندگی ایران را داشتند . علاوه بر مأموران و نمایندگان سیاسی گروهی از روحانیون از طریقہ یسوعیین (رُزوئیت) به عنوان هیئت‌های مذهبی به اصفهان آمدند مانند : فرانسوآزاپولسکی ^{۳۵} و کشیش فرانسوی آوریل ^{۳۶} که علاوه بر امور مذهبی مأموریت سیاسی نیز داشتند . فرانسوآپیکه ^{۳۷} روحانی نزارو پل در مقدونیه در نامه‌ای که در تاریخ ۲۰ ژانویه ۱۶۸۳ از اصفهان به لوثی چهاردهم پادشاه فرانسه می‌نویسد در باره مأموریت سوسکی چنین نوشه است : « در تاریخ ۳ اکتبر ۱۶۸۲ شاهنشاه ایران در مجلس باشکوهی در اصفهان فابریکیوس فرستاده پادشاه سوئد را که برای جلب اتحادشاه ایران

به جنگ با عثمانی آمده بود پذیرفت در این مجلس سفیر سیام و فرستاده پادشاه پولونی کنت دوسووسکی و سایر نمایندگان دولتهاي خارجي نيز حضور داشتند در همین مجلس بود كه هدایای خودرا تقدیم داشته و اجازه گرفت که بکشور خوش مراجعت نماید. در زمان سلطنت شاه سلطان حسین واگوست دوم (۱۷۳۳) – ۴۸) روابط میان ایران و پولونی ادامه داشت. اسقف آنسییر فرستاده پاپ و سفیر پادشاه اسپانیا در اصفهان متذکر شد که یکتفر مبلغ مذهبی اسپانیائی در سال ۱۶۹۹ نامه‌ای به شاهنشاه صفوی تسلیم کرد که احتمالاً این نامه به صلح کارلوویتز^{۴۹} منعقد میان پولونی و عثمانی که بموجب آن حالت جنگ میان دو کشور خاتمه یافته بود، اشاره شده است. در همین سال ۱۶۹۹ از ارمنی از جانب اگوست دوم بنوان فرستاده بدربار اصفهان آمد و در مراجعت هدایایی از جمله یک ببر و چند پرنده در جزء هدایایی بود که شاه بوی داد. تا سال ۱۷۲۵ وقدری دورتر در قرن هیجدهم میتوان آثاری از روابط و مناسبات دوستانه بین ایران و پولوئی بدست آورد. شاید اسنادی که بعدها بوجود آنها پی‌خواهیم برد، مؤید این مدعی باشد.

فیزنویسها:

- 1— Stanislas Koscialkowski. Professeur de l'Université Eienne Batory à Vilno
- 2— l'Iran et la Pologne à Travers les siècles. Société polonaise des Etudes Iranienne. Tehran 1943.

۳— بسم الله الرحمن الرحيم فهرست مکاتبات حضرت ریم بابا و دیگر پادشاهان سلاطین عیسویان که بنوای پادشاه کامیاب سپهر رکاب اشرف اکرم ارفع اعلیٰ ابوالظفر معز الدله عباس پادشاه فرستاده و از جانب پادشاه جمجه به پادشاهان زرین کلاه ارسال گردانیده و مکاتبات چند که طبقه فرنگیه به نواب و امرا روانه گرده در تاریخ سنه ۱۶۰۸ از عیسویان تا لغایت ۱۶۲۳ و از ابتدای سنه ۱۰۱۸

تا لغایت سنه هزار و سی و سه فی هجره النبویه المصطفویه . از قرار معلوم این استناد بوسیله رُان تاده که چنانکه خواهیم دید مست مترجمی رسمی دربار اصفهان را داشت همراه برده شده و بوسیله خود او از زبانهای اروپائی به فارسی برگردانده شده است .

4—Les relations de l'Iran avec l'Europe Occidentale à l'époque safavide.

5— Vincent Kaldubek.	6— Pasts.
7— Chronica Polonorum.	8— A. Contarini .
9— Casimir Jaguellon .	10— Sigismond 1er
11— Pierre .	12— Etienne Batory.
13— Sixte V.	14— Martin Broniowski.
15— Clément VIII.	16— Paul V.
17— Paul Simon	18— Jean Thaddé
19— Viacinth.	

۲۰— این هیئت بار اول در تاریخ اکتبر ۱۶۰۴ از طرف پاپ کلمان هشتم به ایران آمده بود .

۲۱— عکس استناد کتابخانه ملی نابل (آرشیو وزارت امور خارجه) .

22— Sefer Muratowicz.

۲۳— کتابت سیجیسمانتوسیم (سیزیسموند سوم) پادشاه له به نواب اشرف در تاریخ دیپمر (دسامبر) سنه ۱۶۰۷ واژ عربیه در تاریخ رهضان المبارک سنه هزار و شانزده (عکس استناد کتابخانه ملی نابل) . درباره کلمه له که از آن زمان بعد در اصطلاح فارسی معمول و متداول شده مورخین خارجی و داخلی در صدد برآمدند معلوم نمایند این کلمه از کجا سرچشمه گرفته است ، پروفسور کوچیالکوفسکی در سخنرانی خود مذکور شد «این نام از کجا آمده برای ما معلوم و مشخص نیست شاید در آینده محققان بتوانند اصل و ریشه این کلمه را بیابند» اصولاً از زمان صفویه نا آخر دوران قاجاریه اسامی کشورهای اروپائی را تحریف کرده هر یک بشکلی می نوشتند همانند: نمسه (اطریش) ، ولنديس (هلند) ، بلجيكا (بلژیک) ، فرنسيه ، فرننسیا (فرانسه) ، انگلتره (انگلیس) ، روم و رومیه (عثمانی) و غیره . همین امروز هم که به کشور پولونی، لهستان گفته میشود دنباله همین اصل همداول در زمانهای گذشته است که بعقیده این جانب خطاست و باید کلمه لهستان را به پولونی نام جغرافیائی و حقیقی این کشور ، تغییر داد .

۲۴— آنتوان گوونا سفیر فیلیپ سوم پادشاه اسپانیا هنگام شرفیابی حضور شاهنشاه ایران با این عبارات تشویق آمیز چنین گفت : «... سرانجام مذاکرات ما به جنگ یا عثمانی کشید . گفتم پادشاه بزرگ و نیرومند ایران ، جهانیان از تعدیات و تجاوزاتی که از طرف سلاطین عثمانی به پدران بزرگوار

شما کرده‌اند بخوبی آگاهند هنوز ایالات و ولایاتی که آنان بزور گرفته‌اند در تصرف دارند . با قدرت نظامی و سربازان سلحشوری که در اختیار دارید میتوانید با پشتیبانی پادشاهان مسیحی که شمشیر بدست آماده جنگند و هر آن انتظار حمله را از طرف شما دارند ، سرزمینهای ازدست‌رفته را بازپس بگیرید . مطمئن باشید که پاپ رئیس روحانی دنیای مسیحیت ، عموم پیروان مسیح را بجنگ و یاری شما ترغیب خواهد کرد ، همچنین امیراطور رودلف با پادشاه لهستان (که او نیز سفیر مخصوص بدربار شما فرستاده است) و فرمانروايان مسکوی و ساووا و توسکان و بالاخره پادشاه اسپانیا با تمام نیرو و توانائی خود دست بدست هم داده جانا و ملا آماده کارزار خواهند شد ...

۲۵- عکس استناد کتابخانه ملی ناپل .

۲۶- روحانی که شاه عباس نزد خود تکاهداشت ژان تاده است (در نامه‌ها باسم «جوان» مذکور است) . این روحانی پس از اقامت طولانی در اصفهان به زبان فارسی آشنایی کرد و چون مردی مدبر و سیاستمدار بود ریاست روحانیان کرملیت را در اصفهان عهده‌دار شده بتدریج نزد شاه تقرب پیدا کرد و بسمت مترجمی دربار انتخاب شد . شاه عباس که ژان تاده را مورد توجه خاص و اعتماد قرار داده بود ویرا در تمام مذاکرات رسمی با سفيران و نمایندگان دربارهای لاتین زبان بعنوان مترجم شرکت میداد ، کار نزدیکی و تقرب وی به شاه بجانی رسید که بیشتر هیئت‌ها و نمایندگان سیاسی که کارشان به بن بست میرسید ژان را واسطه حل و عقد امور و رفع مشکل و معضل خود میکردند . شواهد بسیاری در این موارد است که ما به دو فقره آن لشاره می‌کنیم :

«فرمان همیونی شد آنکه چون پادریان عظام پادری جوان و پادری ردیمو از جانب فرنگستان بخدمت نواب همایون اعلی آمده در این دیار بودند و درینوقت عزتمناب بیگزاده اعظم دون روپرت شرلی را برسم رسالت ایلچیگری بجانب فرنگستان و خدمت سلطان رفیع الشان فرنک فرستادیم دستور فرمودیم که پادری اعظم پادری جوان رفیق خود را پادری ردیمو را بجهت اعتماد همراه بیگزاده مذکور نماید که باتفاق بخدمت حضرات پادشاهان فرنک رفته از جانب همایون ما ابلاغ رسالت نماید و خود در این صوب بوده در خدمت اشرف بوده باشد ... و پادری جوان را در اینجا نگاه داشته‌ایم می‌باشد که پادری مزبور هرجا و هر ولایت از قلمرو همایون ما وارد گردد حکام گرام و داروغکان و مردم آن ولایت مقدم او را گرامی داشته کمال عزت و حرمت بتقدیم رسانند و در باب قدغن جانی از فرموده تخلف تورزن و در عهده داشته تقصیر ننمایند تحریر آفی شهر رمضان المبارک سنه ۱۰۲۴ . » (تاریخ روابط ایران و اروپا در دوره صفویه ، صفحه ۱۸۱ ، تأثیف نصرالله فلسفی . طهران ۱۳۱۶ .

سند دیگر :

«روز شنبه^۵ شهریور جوینو (ژوئن) سنه ۱۶۲۱ و از عربیه شهر رجب ۱۰۳ در محل صبح از نواب اشرف طلبیده شدند پادری وی سنت و عمدۀ المسیحیه پادری جوان ... بعد از آنکه پادریان مذکور رسیدند بدولت خانه نواب اشرف بخدمت مشرف شدند ... نواب اشرف از پادری جوان پرسید که چند مدتست که

پادری وی سنت آمده جواب داد که مدت ده یوم است نواب اشرف به پادری جوان فرمود که مکاتبات را بگیرند و فارسی نمایند جماعت کرور در مجلس بودند نواب اشرف با ایشان از پادریان تعریف بسیار نمود و گفت که راست کویان و نیکوکرداران اند خصوصاً عمدة المسیحیه پادری جوان نواب اشرف با نگشت مبارک به حضار مجلس نشان داد که از پادری جوان هر کز دروغ نشنیده‌ام (عکس اسناد کتابخانه ملی پاریس) .

۲۷— کتابت نواب اشرف به پادشاه له به مصوب تا او فلوشمریک (طانیلوس سرک بک متن نامه) در تاریخ ۶ شهر اکتوبره (اکتبر) سنه ۱۶۱۵ و از عربیه شهر رمضان المبارک سنه هزار و بیست و چهار (عکس اسناد کتابخانه ملی ناپل) .

۲۸— کتابت الی بارمار کوئیچ ایلچی فرنستاده فرنسیا از پای تخت له به نواب اشرف و رسیدن باصفهان در تاریخ ۲۰ شهر جوینو (ژوئن) سنه ۱۶۲۱ و از عربیه سنه ۱۰۳۰ . (عکس اسناد کتابخانه ملی ناپل) .

۲۹— عکس اسناد کتابخانه ملی ناپل .

۳۰— حکایت در مرتبه اول که نواب اشرف پادری وی سنت را طلبید و گفت و شنید کرد در حضور پادریان و جماعة انگلیس شهر جوینو سنه ۱۶۲۱ و از عربیه شهر رجب ۱۰۳۰ . (عکس اسناد کتابخانه ملی ناپل) .

31— Ladislas IV.	32— Théophile Comité de Stahrenberg .
33— Michel Illinicz .	34— Guilelmo Berechet.
35— Torino.	36— Jean Tipolo .
37— Slick.	38— Michel 1er. Korybut Wisnowiecki
39— Bohdan Grudjiecki .	40— Stanilas Swiderski.
41— Zagorski	42— Comte Suski
43— Radorski	44— Simon Petrowicz.
45— Francois Zapolski	46— Avril.
47— François Piquet .	
در تاریخ ۱۶۸۲ به عنوان سفیر لوئی چهاردهم مأمور در بار اصفهان شده .	
48— Ancyre .	
49— La poix Carlowice.	
50— Jacques Nurkiewicz .	